

[Schmidt.]

gav os Del i Administrationen, og hvis man skrinlagde den usandfærdige Paastand, at vi er de angribende. I Stedet for drøfter man allerede en ny Lov, der skal forhindre Udlændinge i at købe dansk Jord. Jeg forstaar ikke ret, hvorledes man vil ramme os med sli en Lov, os, der er danske Statsborgere lige saa godt som andre; men man siger jo udtrykkeligt, at det er Mening.

Det var bedre, at man skaffede Garantier for, at et Lovforslag som det foreliggende ogsaa virkelig kom hele Landsdelen til gode. Det kan jo gøres endnu; men da det hidtil ikke er sket, afholder jeg mig fra at stemme.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Jeg takker Udvalget for den enstemmige Indstilling og kan, som det ogsaa fremgaar af Betænkningen, tiltræde de Ændringsforslag, der er stillet om, at man kan bruge af Bevillingen til Bepantning af Arealer, som ikke egner sig til Udstykning, og til Etableringslaan.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram gjorde nogle Bemærkninger, som Formanden allerede har betegnet som værende lidt uden for den foreliggende Sag, Jeg skal derfor heller ikke komme ind paa dem, men kun svare paa et Par Spørgsmaal, som jeg synes jeg er nødt til at besvare, men jeg skal gøre det ganske kort. Naar det ærede Medlem kritiserer Jordvurderingen nede i Sønderjylland, kan det i alt Fald ikke være Jordlovsudvalgene, som en saadan Bebrejdelse kan rettes imod. Det er ikke Jordlovsudvalget, der skal vurdere Jorden, det er Skyldraadet. Der staar i Loven — det antager jeg det ærede Medlem ved —, at Jorden skal vurderes efter dens Værdi i Handel og Vandel, og saa er det jo Skyldraadet, der har vurderet Jorden for lavt, hvis Vurderingen ikke passer. For øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem — det ved han sikkert ogsaa godt —, at naar Jordlovsudvalget køber Jord i Sønderjylland, ligger Prisen betydeligt over Jordvurderingen.

Men jeg vil dernæst spørge det ærede Medlem: Vil han da mene, at Jorden i Sønderjylland med de nuværende Konjunkturer kunde forrente betydeligt mere, end Jordskylden er ansat til? Jeg tror det ikke. Dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem, at han vist her har gjort Forsøg paa at løse en Opgave, som er umulig, nemlig at forlange en høj Jordpris til Sælgeren og samtidig ønske at give gode Vilkaar for Ungdommen, der faar Jorden. Jeg tror, det bliver en Opgave, det ærede Medlem ikke

kan løse. Jeg vil gerne give ham et godt Raad, og det er: Skræv nu ikke videre, end Bukserne kan holde. Jeg tror ikke, de kan taale det.

Til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget vil jeg gerne sige, at naar han udtaler sin Betænkelse for, at Loven ikke skulde være affattet saaledes, at der kan blive gode Vilkaar for Ungdommen, kan jeg ikke forstaa, at han alligevel vil stemme for Loven. Det maa jo dog være ud fra den Betragtning, som vi andre har, at saadan som Loven er affattet, er den forsvarlig; men saa synes jeg ikke, man skal kritisere den. Hvis det er Mening, man skal tage efter Kritikken, saa maatte det ærede Medlem naturligvis stemme imod Loven.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt udtalte, at han ingen Tillid havde til Administrationen, idet man ikke fra vor Side var gaaet med til, at Tyskerne fik en begunstiget Stilling med Hensyn til Repræsentation i Administrationen. Jeg skal hertil sige, at jeg synes, det er for meget forlangt, at vi heroppe i Danmark skal give Tyskerne en gunstigere Stilling i Administrationen end den øvrige Del af Landsdelens Befolkning — det synes jeg er at stille Sagen fuldkommen paa Hovedet. Hvis det ærede Medlem og de, der er enige med ham, er saa mange, at de er berettigede til at komme ind i Administrationen, er der ingen heroppe, der ønsker, at de ikke skal det; men ligefrem at kræve, at de skal have en begunstiget Stilling paa de andres Bekostning, synes jeg, som sagt, er for meget, saa hvis det er Betingelsen for, at det ærede Medlem skal kunne stemme for Lovforslaget, maa vi resignere og nøjes med det ærede Medlems: Stemmer ikke.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Gram: Nej, jeg skal ikke skræve videre, end Bukserne kan naa, men jeg ved jo, at der ikke i Loven er fastsat bestemte Regler for, hvor meget der skal gives for Jorden, hverken nede i Sønderjylland eller i det øvrige Land. Betingelserne for Overtagelse af Jorden er fastlagt for Ungdommen, saa Betingelserne er de samme, enten Jorden bliver købt lidt dyrere eller lidt billigere; og der er jo ogsaa Tab paa forskellige Ejendomme, som købes Nord for Kongeaen. Naar jeg derfor uden Skrupler gør mig til Talsmand for, at man ikke skal presse Prisen for stærkt ned, er det af de noksom bekendte historiske